

Joan Guinjoan (1931-2019)

Síntesi biogràfica

Nascut el 28 de Novembre de 1931 a Riudoms (Tarragona, Espanya) i mort a Barcelona l'1 de gener de 2019, les diferents contribucions de Joan Guinjoan al món de la música han abastat la interpretació, la difusió de la música de segle XX i , fonamentalment, la composició.

Concertista de piano (1955-1960):

Realitza els seus estudis de piano a Reus, al Conservatori Superior de Barcelona amb el mestre A. Ribó i a l'École Normale de Paris on el 1955 debuta com a pianista a la sala Cortot. En aquesta primera fase, Guinjoan dedica la seva vida musical al piano oferint recitals del gran repertori tradicional per Espanya, França i Alemanya.

Director i fundador del conjunt de cambra Diabolus in Musica (1965-1986):

El 1965 funda el conjunt Diabolus in Musica dedicat a la producció i difusió de la música de segle XX amb la col·laboració del clarinetista Juli Panyella. Durant els seus 20 anys d'existència, el repertori del Diabolus in Música va incloure més de 70 estrenes d'autors catalans, espanyols i estrangers. Cal destacar la primera versió a Espanya de la Segona Simfonia Op. 38 de Schoenberg el 1975, i les estrenes de "Improvisation sur Mallarmé" de Pierre Boulez, l'obra per a percussió "Interieur 1" de Helmut Lachenmann, així com primera versió espanyola gravada en disc de la Suite orquestral de la Història del Soldat de Stravinsky.

Divulgador i Promotor de la música contemporània (1965-2010):

Difon la música contemporània com a crític musical del Diari de Barcelona (1967-1975). Així mateix com a assessor musical de l'Ajuntament de Barcelona (1972-1994) es va dedicar a la iniciació musical en les seves 9 escoles municipals i va crear i dirigir el Centre de Difusió de la Música del segle XX. En aquesta mateixa època va crear les Setmanes Internacionals de Música Contemporània de l'Ajuntament de Barcelona. També va crear el Premi Internacional de Composició Musical Ciutat de Tarragona (1993-2005), sense oblidar la direcció de les emissions a TVE de "Recital" i "Pentagrama Siglo XX" (1970-1975).

Compositor (1960-2018):

El 1960 decideix dedicar-se a la composició, activitat que ha cristal·litzat en un catàleg de més de 100 partitures. Comença els seus estudis de composició a Barcelona amb el mestre Taltabull. Un any més tard, avalat pel mestre Frederic Mompou i esponsoritzat per Francesc Cases amplia els seus estudis de composició i orquestració a la Schola Cantorum de París amb el mestre Pierre Wissmer. El 1964 obté el Diploma de Composició i el d'Orquestració amb premi extraordinari. La seva estada de més de dos anys en Col·legi d'Espanya a la Cité Universitaire de París li va permetre entrar en contacte amb l'obra de Schoenberg i amb els cicles del Domaine Musical dirigits per Pierre Boulez en què va conèixer obres de Berio, Stockhausen, Ligeti, Boulez i Xenakis, entre d'altres.

El seu catàleg abasta des de 1954 fins 2018 i inclou 10 obres per a orquestra simfònica, 7 obres per a solista i orquestra simfònica., 2 obres per a cor mixt i orquestra simfònica, 2 obres per a cor mixt, 1 òpera, 1 ballet, 18 obres per a piano sol , 17 obres per un altre instrument sol, 11 obres per a duo instrumental, 3 obres per a veu i piano, 7 obres per a trio, 6 obres per a quartet i 22 per a conjunt de cambra de cinc o més instruments. La major part de les seves obres han estat compostes per encàrrec d'entitats espanyoles, franceses, i d'altres països.

La seva música ha estat interpretada a nivell internacional per prestigioses orquestres, conjunts i solistes; gran part d'aquestes obres han estat gravades i compta amb 38CD amb altres autors, 16 CD monogràfics i 2 DVD.

Va ser compositor convidat als Estats Units, França, Alemanya, Àustria, Polònia, Rússia, Suïssa, Cuba, Colòmbia, Veneçuela per prestigioses orquestres, conjunts i solistes. Alhora, ha estat compositor resident a l'Orquestra de Cadaqués (1998), a la Universitat de Santa Bàrbara (Califòrnia) (1999) i al Palau de la Música de Barcelona (2012-2013). Cal destacar que en 2012 l'Orquestra i Cor Nacionals d'Espanya li va dedicar una edició de "Carta Blanca", cicle de concerts semestral pel qual han desfilat autors com Henze, Dutilleux i Elliott Carter entre d'altres.

Guinjoan va rebre nombrosos premis de composició: el Premi Ciutat de Barcelona (Espanya), en tres edicions (1972, 1978, 1999); Premi de Composició Reina Sofia de la Fundació Ferrer Salat (Espanya) (1983); Premi Nacional del Disc (Espanya) (1982); Premi Nacional de Música (Ministeri de Cultura, Espanya) (1990); Premi Nacional de Cultura (Música) de la Generalitat de Catalunya (1995); finalista el Premi Koussevitzky de l'IRCA de Nova York, i el Premi Iberoamericà de la Música Tomás Luis de Victoria (2004).

Se li van atorgar diverses distincions al llarg de la seva carrera: la Medalla d'Or a l'Mèrit de les Belles Arts (Espanya) la Creu de Sant Jordi (Catalunya); Doctor Honoris Causa (Universitat Rovira i Virgili de Tarragona); Commandeur des Arts et des Lettres (França); va ser membre i posteriorment membre d'honor de la Junta Directiva de la Societat General d'Autors i Editors (SGAE, Espanya), i membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi (Catalunya).

La seva obra ha estat objecte d'anàlisi en 8 estudis monogràfics i una tesi doctoral.